

# Poznámky k prezidentským voľbám

JÚLIUS LOMENČÍK

PUBLIKOVANÉ: STREDA 26. MAREC 2014

Politika



V súvislosti s aktuálnou témou prezidentských volieb chcem na ich margo vysloviť niekoľko poznámok.

V prvom rade sa stotožňujem s názormi, že pri rozhodovaní o voľbe jedného z dvoch prezidentských kandidátov je potrebné aj „trošku rozmýšľať“. To znamená, že nemožno podľahnúť len politickému marketingu a vonkajškovému imidžu, ktorý sa výrazne uplatňuje pri presadzovaní politického amatéra na najvyšší ústavný post. Kľúčové denníky (najmä SME) už priam nenávisťne denne produkujú články, ktorých hlavným cieľom je akákoľvek diskreditácia prezidentského kandidáta Roberta Fica. Pritom na druhej strane sa úplne prehlíada priam do „očí bijúci“ amaterizmus druhého kandidáta, ktorý si zaumienil, že „... chcem byť prezidentom“. Neviem, vždy som mal predstavu, že prezidentom sa má stať v spoločnosti všeobecne známa osobnosť. Človek, ktorý vo svojom doterajšom, najmä politickom živote ničím prešiel. Človek, ktorý skúsenosťami v neraz tvrdom a neľútostnom politickom boji sa dostatočne „oľukal“, aby získal také skúsenosti, ktoré mu na poste hlavy štátu umožnia presadzovať rozumné rozhodnutia s istým nadhľadom atď.

V spoločnosti pri týchto voľbách sa začal presadzovať dosť nebezpečný názor, že prezidentom môže byť vlastne ktokoľvek. Stačí si napr. „zarobiť“ dostatočný počet peňazí na financovanie kampane s tvrdením, že som „nezavislý“, lebo si to financujem sám. Potom výhodne využiť tzv. charitatívne pôsobenie, v primeranom predstihu sa zviditeľniť a potom sa naučiť niekoľko (s)ľubozvučne vyslovovaných fráz (určite nie myšlienok)...

Pritom pri revolučných zmenách na námestiach sa zdôrazňovalo, aby konečne boli na svojich miestach odborníci a zelenú dostala profesionalita (no, žiaľ, kdeže lanské revolučné snehy, túžby, slová sú). Stačilo štvrtstoročie najmä mediálnej povrchnosti, ktorá sa zasiala do vedomia ľudí a prestalo sa rozmýšľať, vecne argumentovať.

Pri kampani zohrávajú významnú úlohu médiá. Z doterajších najmä televíznych debát kandidátov mám však dojem, že stále sa opakujú rovnaké témy a z toho potom vyplýva opakovanie tých istých názorov obidvoch kandidátov. Pritom chcem upozorniť, že o budúcom prezidentovi by sa žiadalo vedieť viac. Napríklad u A. Kisku vôbec nevieme, aký je jeho názor na kľúčové obdobia našich národných dejín, napr. obdobie Veľkej Moravy, obdobie štúrovcov, SNP, Slovenský štát a pod. Veď prezident sa počas svojho funkčného obdobia zúčastňuje na oslavách štátnych sviatkov práve v súvislosti s pripomenutím si významných udalostí z našich dejín, ale aj osobností. Vyjadril sa napr. p. A. Kiska o Cyrilovi a Metodovi, o Ľ. Štúrovi, ale možno by bolo zaujímavé, čo hovorí na Jozefa Tisa, Gustáva Husáka a iné osobnosti. V našich dejinách zohrala jednoznačne pozitívnu úlohu Matica slovenská. Nevie, ale pozná niekto, čo si myslí p. A. Kiska o dejinnom účinkovaní Matice slovenskej a čo hovorí na jej súčasné postavenie v spoločnosti? Aký má názor na slovenskú literatúru a vôbec umenie? Bude ako prezident sa zúčastňovať významných kultúrnych podujatí? Čo z pozície prezidenta urobí, aby sa koncepcnejšie uvažovalo o slovenskej kultúre? Zaujímavé, že v televíznych debatách sa na to moderátori nepýtajú. To nikoho nezaujíma, aký má kultúrny prehľad kandidát na prezidenta. V súvislosti s druhým kandidátom – p. R. Ficom spoločnosť pozná jeho vzťah ku kľúčovým obdobiam a osobnostiam našich národných dejín. Prezентuje to každoročne aj aktívnou účasťou pri oficiálnych spomienkach.

Vo svojich poznámkach som chcel upriamiť pozornosť aj na tieto okruhy tém, lebo vo funkcii prezidenta sa nikto nevyhne tomu, aby k nim (ne)zaujal svoje postoje. Veď na poste prezidenta Slovenskej republiky má byť osobnosť nielen politicky vyspelá, ale aj kultúrna s vlasteneckým cítením prejavujúcim sa svojím vzťahom k národným dejinám, osobnostiam a v poznaní hodnôt slovenskej kultúry.

**JÚLIUS LOMENČÍK**